

'Mister Ping' in Nederland

Op de laatste (winterse) dag van november bracht Karsten Solheim, alias Mister Ping, een bezoek aan Nederland. De heer Solheim was voor zaken in Europa en via de World Cup in het Spaanse Marbella en een werkbezoek aan Engeland, kwam hij op uitnodiging van onze internationale amateurkampioen Godard van Reede een dag naar Amsterdam.

'Voor diegenen onder u die hun toestel pas later hebben ingeschakeld' is een introductie op zijn plaats. Karsten Solheim is het brein achter de Ping-stokken cultus. Dit merk zorgde een jaar of zes geleden voor een ware revolutie door eerst met een alternatieve putter op de markt te verschijnen en daarna met een complete set. Het principe van Ping is: gewicht aanbrengen in beide uiteinden van de kop van de stok, zodat het slagvlak (de 'sweet spot') groter wordt en de stok beter in balans is. Ondanks de hoge prijs van deze stokken worden ze nog altijd als warme broodjes verkocht, vooral in Amerika. Vijftien andere firma's hebben het systeem inmiddels overgenomen. Het is het geestesprodukt van Solheim. Deze vriendelijke Amerikaan is een Noor van geboorte maar woont sinds zijn tweede jaar in Phoenix, Arizona. Hij was ingenieur bij General Electric, totdat hij in 1966 een landje kocht met een schuur erop. In deze schuur werd enige tijd later de Ping-putter geboren. Solheim is in zes jaar miljonair geworden en in Phoenix heeft hij thans een fabriek met bijna 250 werknemers. Hij heeft 35 vertegenwoordigers in Amerika en levert in de rest van de wereld rechtstreeks aan de

consument. Slechte ervaringen met een salesman in Japan hebben hem hiertoe besloten.

Een dagje optrekken met Mister Ping is een uiterst boeiende bezigheid. Hij kan urenlang praten over de afdeling techniek van de golfsport. Terwijl de rest van het gezelschap al klaar was met de lunch in het Hilton Hotel, had Solheim welgeteld drie happen van zijn omelet genomen. Alle servetjes op de tafel waren beklad met zijn aantekeningen en schetsen over het Ping-principe. Ook speelde hij voortdurend met twee messen. Door de lemmetten op elkaar te leggen, komen de beide heften aan de uiteinden. De lemmetten zijn dan de sweet spot en de heften zijn de gewichtjes. Door de lemmetten precies op het midden met duim en wijsvinger zachtjes heen en weer te bewegen, kan men de balans goed voelen. Deze gedachte heeft hij overgebracht op golfclubs. Voor de gemiddelde clubgolfer zijn de stokken een uitkomst. Een neiging tot slicen of hooken wordt gecorrigeerd door de gewichtsverdeling. Het is opvallend dat geen of weinig professionals met Ping spelen. Sommigen hebben een of twee stokken in de tas

(Gary Player, Doug Sanders). Gevraagd naar de oorzaak hiervan kregen we een onduidelijk, min of meer ontwijkend antwoord. Van een andere insider (een man die belangen heeft in het merk Lynx) hoorden we echter dat prof's niet met dit soort stokken spelen, omdat ze de bal altijd op precies dezelfde plaats raken en die corrigerende gewichtjes gewoon niet nodig hebben.

Karsten Solheim werkt tien à twaalf uur per dag. Binnenkort gaat hij verhuizen naar vlakbij de fabriek. Zijn creatie laat hem geen moment los. 's Middags, tijdens de rondrit over de grachten in Amsterdam, praatte hij nog steeds over zijn stokpaardje, onderwijl om de honderd meter stoppend om foto's te maken. Ook op dit terrein bleek hij een maniak. Hij had een speciale koffer bij zich met vier camera's.

De belangstelling van het publiek voor zijn bedrijf in Phoenix is zo groot, dat hij drie gidsen in dienst heeft om vakantiegangers en andere belangstellenden rond te leiden.

Solheim moest onbedaarlijk lachen toen Godard van Reede hem uitlegde wat ping-ping in het Nederlands betekent.

Om zes uur bracht het vliegtuig hem naar Duitsland, van waar hij verder zou gaan naar Scandinavië. Zijn geboorteland stond ook op het programma. Wat ping in het Noors betekent hebben we hem vergeten te vragen.

Gelukkig Nieuwjaar

De redactie van GOLF wenst u een voorspoedig nieuwjaar en zij hoopt dat u gevrijwaard zal blijven van het afschuwelijke spook dat naast de baan en op drie-putt greens rondwaart.

Mag het volgende gedicht over een ontevreden golfer u in een goede stemming brengen voor uw golfdaden in het voor ons liggende golfjaar!

*Unto a golfer sick with shame
Late one evening the Devil came,
And the Old Boy said with his oily leer,
'Why are you sitting grieving here?
What on earth do you want to do?
Would you sell your sole for a seventy-two?'*

*The golfer cried to the grinning Nick
'For a seventy-two I'd sell it quick,'
'Done', said the Devil, 'put it thar
Tomorrow you'll shoot the course in par,
Now get to your bed and rest content,
I'll see you later.' -and out he went.*

*True to his bargain the Devil kept,
From tee to tee that golfer stepped,
Making the short holes and the far,
as he had promised to him, in Par.
Twice he had putts for a birdie three
But more than he asked for could not be.*

*His friends rejoiced as good friends do
But he shook his head at that seventy-two.
'Once I was stymied by a tree,
there were two small putts I missed' said he,
'and but for the rotten luck that's mine
I'd have shot that course in sixty-nine.'
All that is left to be paraphrased
Is that deep in Hades the Devil laughed!*

Karsten Solheim wilde graag op de foto met een typisch Nederlandse achtergrond.

